
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2017

Milí bratři a sestry, řečkovičtí farníci!

Vstupujeme do podzimního období, které je z liturgického hlediska spojeno se dvěma krásnými oslavami. Tou první je Slavnost Všech svatých. Slavíme ji 1. listopadu a připomínáme si bratry a sestry, kteří zemřeli v pověsti svatosti a věříme o nich, že jsou s Bohem v nebi. Tato slavnost nám připomíná, proč jsme vlastně na světě. Naše víra nás vyzývá k tomu, abychom jako hlavní cíl našeho života a snažení se přijali touhu přijít do nebe, tedy stát se svatým. Přijít do nebe pro nás může znamenat něco podobného jako je návrat poštovního holuba do holubníku po odvezení do vzdáleného místa. Pro nás to je návrat do Otcovy náruče a tiché čekání na Jeho něžné pohlazení. Úcta k svatým předpokládá jejich následování. Anebo jinak: Následování je jedinou správnou úctou ke svatým.

Následujícím svátkem je Památka všech věrných zemřelých, kterou lidově nazýváme Dušičky. Již ve Starém Zákoně čteme o Judovi Makabejském, který se modlil za zemřelé:

„Nato uspořádal ve vojsku sbírku a poslal do Jeruzaléma dva tisíce drachem, aby byly přineseny oběti za padlé. Bylo to krásné a šlechetné jednání, vždyť Juda přitom myslel na vzkříšení. Kdyby nebyl přesvědčen, že padlí vstanou, bylo by zbytečné a marné modlit se za mrtvé. On však byl přesvědčen, že těm, kdo zemřeli ve zbožnosti, je připravena nejkrásnější odměna. To je vznešená a zbožná myšlenka – proto dal přinést smířčí oběti za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy.“ (2Mak 12, 43-45)

Podobně to děláme i my, protože patříme do skupiny církve, kterou nazýváme „bojující.“ Můžeme svými obětmi pomoci těm, kteří naši pomoc potřebují. Je k tomu příležitost od 1. do 8. listopadu, kdy můžeme vyprošovat duším v očistci tzv. odpušky.

Tyto svátky jsou naprosto odlišné od svátku, který má keltské pohanské kořeny, a který se v současnosti stále více objevuje v naší kultuře. Je to Halloween. Při tomto svátku se lidé scházeli ze strachu před světem mrtvých, tančili u ohně a nasazovali si masky.

Ježíš však přinesl světlo do temnoty smrti a tak se říše mrtvých nemusíme obávat. Slavme svaté a modleme se za naše zemřelé a nenechávejme se přemáhat strachem...

Váš otec Jan

Život ve farnosti

15.10. Výročí posvěcení kostela

odpoledne program na „Orláku“

22.10. Misijní neděle

Před kostelem bude Misijní koláč a káva.

29.10. končí letní čas (posun o hodinu zpět)

1.11. Slavnost Všech svatých

mše sv. v 7 a v 18 hodin

2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

mše sv. v 7, 18 a ve 20 hodin

3.11. Adorační den farnosti

Celodenní výstav Nejsvětější svátosti od 9 hodin do mše svaté v 18 hodin.

5.11. Pobožnost za zemřelé

od 14:00 v kostele, následuje společná modlitba na hřbitově.

12.11. Udílení svátosti nemocných

při mši svaté v 8:30.

26.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

3.12. První neděle adventní

Při každé mši sv. budou žehnány adventní věnce.

* * *

Mše svaté za nemocné

- 21. října, 12. listopadu

Mše svaté za zemřelé

- 28. října, 25. listopadu

Mše svaté na úmysly dárců

- 14. října, 11. listopadu

Modlitba růžence

V říjnu se budeme společně modlit navíc růženec v pátek přede mší svatou.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 12. 10. a 16. 11. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 21. 10. a 18. 11., začátek vždy ve 20.00.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 19. 10. a 23. 11., vždy po mši svaté na faře.

Večery chval

- v sobotu 7. 10. a 4.11. od 20 hodin.

Noc na faře

Již tradiční akce pro děti se uskuteční 13. října. Bližší informace budou v ohláškách.

Adventní duchovní obnova

Tradiční duchovní akce se bude konat v termínu 1. – 2. 12. 2017 pod vedením ThLic. Davida Ambrože.

Z farní charity

Sbírání známek pro misie

Jak nám potvrdila s. M. Klára v Soběšicích, znovu můžeme obnovit sbírání použitých poštovních známek, o které se sestry dále postarají. Co se s nimi potom děje se můžete dočíst zde:

Poštovní známky pro misie

Jako pomoc misiím je hodně rozšířeno mimo jiné i sbírání poštovních známek, které jsou filatelisticky zpracovány a následně prodány. Takto získané finanční prostředky jsou předány misionářům.

Ze zkušenosti plyne, že za balíček o hmotnosti 1kg, což je 3000 - 4000 známek, je možné získat v současné době 8-10 Euro.

Základní informace k zasílaným známám

- Známky musejí být vystřiženy nůžkami s okrajem nejlépe 1cm, případně i více.
- Známka nemůže být poničena zastřihnutím (zastřihnutý rožek atp.) či trháním.

• Pokud je známka vystřihována z obálky, musí být zadní strana obálky odstraněna (součástí známky je pouze papír, na němž je přilepena).

• Je-li známka nalepena příliš v kraji obálky či pohlednice, toto není na škodu (více však nezastříhávat).

• V případě, že je známka vtlačena do obálky či pohlednice, je nutné zaslat celek.

• Je-li známka oražena příležitostným poštovním razítkem – nevystřihávat a zaslat celek.

Více zde:

<http://m.zlin.charita.cz/dary/postovni-znamky-pro-misie/>

Známky vkládejte, stejně jako doposud, do označené krabice, která je umístěna na polici vzaду v kostele.

Děkujeme.

M. Ocetková

Řečkovické posvícení

Neděle 15. října 2017

v 10.00 Mše v kostele sv. Vavřince

**Program v orelském areálu na ulici
Medlánecká za gymnáziem:**

od 14.00 Soutěže pro děti
Skákací hrad
Rukodělné dílničky

od 15.30 Hraje Cimbálová muzika
Během odpoledne vystoupí krojovaní

Srdečně zvou:

Orel jednota Brno Řečkovice
ve spolupráci s farností

V areálu bude připraveno bohaté občerstvení,
posezení u vína.

Přijďte si s celou rodinou zasoutěžit
a strávit příjemně odpoledne.

Vstup zdarma.

Jediný je váš Otec.

A nikomu na zemi nedávejte jméno „Otec“: jediný je váš Otec, ten nebeský. (Mt 23,9)

Ke kněžím chováme mimořádnou úctu, ke všem, nejen k těm „svým“, přesto ale píšeme „otec“ - s malým písmenem „o“, když už tedy toto oslovení naše doba přijala jako běžnou obvyklou...

Svou úctu projevíme také tím, že o kněžích mluvíme, především ve skupině dalších lidí, jako o **otci + křestní jméno**, a není-li to ten „náš“, připojíme také **příjmení**, pokud ovšem onen kněz není rodným bratrem, jiným příbuzným, spolužákem ... bavit se o kněžích, často i starších, jako o dobrých kamarádech, když se s nimi mnohdy ani blíže neznáme, projev zdvořilosti ani odpovídající úcty určitě není; pokusme se ponechat si případné osobní oslovení na osobní setkání...

Úplně největším projevem přátelství k „naším“ kněžím však vždy byly a stále jsou naše opravdové modlitby – **potřeba modliteb za kněze naléhavě trvá!**

-mich-

Osobní poznámka

Protože se mě tento článek také týká, nedá mi to a chci ho nějak okomentovat. Jak jsem mluvil s pisatelkou tohoto článku, ptal jsem se, co ji vedlo k jeho sepsání. Byla to údajně situace, kdy někdo mluvil o starším knězi a nazýval ho familiárně křestním jménem a přitom s ním neměl takto odpovídající vztah. Souhlasím, že to je jakýsi výraz neúcty.

S oslovováním kněze „otec“ (s malým o) jsem měl osobně nějakou dobu také problém, kvůli již zmíněnému biblickému verši. Nicméně jsem ho přijal i po argumentaci jednoho profesora, který říkal, že to je podobné jako s titulem učitel. Ten je tam zmíněn také a přitom oslovení „učitel“ ni-

komu problém nedělá. Ano, kněz je vnímán jako zprostředkovatel Ježíše Krista a z tohoto důvodu k němu máme úctu. Ne pro osobu kněze, ale pro osobu Krista. Sám jsem vyrůstal ve farnosti, kde se dlouhou dobu oslovovali kněží buď „pane faráři“ nebo „pane kaplane“ nebo postaru „duchovní otče“ a „důstojný pane.“ Když pak přišel jeden pan kaplan, který chtěl, aby se mu říkalo otče, tak to pro mnohé bylo těžké. Nicméně časem jsem takto již rozšířené oslovení přijal. Kdyby se tedy někdo ptal, jak mě má správně oslovovat, tak to může být „otče Jane“ nebo „pane faráři.“ Když s někým více spolupracuji, tak rád nabízím tykání a pak jsem zvyklý na oslovení „Honzo“.

o. Jan

O Boží Milosti

Velká a prosperující farnost ve středu města založila a spravovala tři misijní skupiny. Na první neděli nového roku přišli všichni členové misijních skupin do města do kostela na Eucharistickou bohoslužbu. Ve společenstvích blízko městských slumů se odehrála podivuhodná a mimořádná obrácení - zloději, lupiči a tak dál - tehdy ale klečeli u mřížky vedle sebe.

Farář si jednou při takové bohoslužbě všiml, že bývalý zloděj klečí vedle soudce britského nejvyššího soudu - soudce, který jej poslal do vězení, kde si odseděl sedm let. Po svém propuštění se lupič obrátil a stal se křesťanským dělníkem. Když tam klečeli, zdálo se, že ani soudce, ani bývalý vězeň, nevědí jeden o druhém.

Po bohoslužbě šel soudce pěšky s farářem a řekl mu: "Všiml jste si, kdo vedle mě klečel u svatého přijímání dneska ráno?"

Farář řekl: "Ano, ale nevěděl jsem, že vy jste si všiml." A oba kráčeli v tichu několik chvil a pak říká soudce: "Veliký zázrak mi-

losti." Farář pokýval souhlasně. "Ano, veliký zázrak milosti." A soudce pak říká: "Ale koho myslíte?" A farář říká: "No přece to obrácení vězně." soudce říká: "Já jsem ale nemyslel jeho, ale sebe." Farář překvapeně odpovídá: "Vy jste myslel sebe? Tomu nerozumím." "Ano," říká soudce: "toho zloděje obrácení moc nestálo, když se vrátil z vězení. Neměl za sebou nic kromě kriminální minulosti, a když poznal Ježíše jako svého Spasitele, věděl, že pro něj je připravena spása a naděje a radost. A věděl, jak moc tuto pomoc potřebuje.

Podívejte se ale na mne. Od nejranějšího dětství mě učili, abych žil jako gentleman, že moje slovo musí platit, že musím říkat modlitby, chodit do kostela, k přijímání a tak dál. Vystudoval jsem Oxford, získal tituly, stal se advokátem a nakonec soudcem. Otče, nic než Boží milost nemohlo způsobit, abych uznal, že jsem hříšník, stejně jako ten lupič. Bylo potřeba o hodně víc milosti, aby mi odpustila všechnu moji pýchu, sebeklam, a dostala ze mě přiznání, že v očích Božích nejsem o nic lepší, než ten vězeň, kterého jsem poslal do vězení."

Z <http://coincoach.org> volně přel. Jindřich Kotvrda

Setkávání vdov

Historicky první setkání vdov toužících po zasvěcení se na Moravě uskutečnilo 28. 4. 2012 v Brně, v naší farnosti. Stalo se tak po předchozím souhlasu o. děkana Václava Slouka a našeho duchovního otce Jacka s poskytnutím prostor na naší faře.

Na našem prvním setkání nás bylo šest, o rok později již jedenáct a nyní se nás v průběhu roku schází osmnáct. Vdovy přijíždí nejen z Brna, ale i Uherčic, Bílovic, Břeclavi. Pravidelně v první polovině každého roku se s českou větví vdov setkáváme v Praze, v Komunitním centru Mat-

ky Terezy na Chodově. Dlužno říci, že stav zasvěcení není podmínkou. Pro nás vdovy je důležitá duchovní opora pod vedením o. biskupa Pavla Posáda.

U příležitosti letošního již pátého výročí našich setkání mi dovoluňte, abych se o něco málo z témat a promluv o. biskupa Posáda podělila i s vámi:

- Vdovy, to byl stav. Vdova byla ustanovena pro modlitbu a byla ve vážnosti. Z úvodu dopisu sv. Jana Zlatoústého mladé vdově: Vdova má právo prožít svou bolest, jinak by to vedlo k jejímu utrpení. Slzy patří k truchlení. Ne však dlouhý a svazující smutek. Na místo milujícího manžela nastupuje milující Bůh.

Vdova je znovu provdána za Ježíše Krista a obnovuje panenství. Pán ozáří všechna břemena jejího vdovství. Žádná vdova v sobě nemusí zadusit lásku, ale může dál milovat. Smrt neruší s mrtvým citové pouto. Tento svět potřebuje vidět Kristovo světlo, které se má zrcadlit v naší tváři. Jan vede vdovu k poznání, jak nicotné jsou věci pozemské.

„Láska k Bohu se má projevit upracovanými rukama a upocenou tváří.“ (sv. Vincenc z Pauly)

„S kým se stýkáš, tím se staneš.“ (sv. Jan Pavel II.)

- Církev je prostorem, který Ježíš Kristus nabízí, abychom se s Ním mohli setkávat. Je třeba vytvářet přátelská společenství, kde by je trávili všichni odsunutí na okraj společnosti. Krása víry musí zářit při nedělní liturgii. (Výňatek z poselství biskupů ze synody 7. - 28. 10. 2012)

- Víra a láska je stále, ale naději musíme každé ráno vykřesat. Vdovství je Boží výzva, ne dopuštění.

- Měly jsme také jedno vzácné setkání vdov 12. 5. 2013 v kostele sv. Janů u Minoritů, u příležitosti přivítání ostatků sv. Jana Pavla II. v tamním chrámu. Dostalo

se nám svědectví polských kněží, kteří usilovali o možnost mít v chrámu ostatky tehdy ještě blahoslaveného Jana Pavla II. Napsali žádost kardinálovi do Polska. Kněz, který se vracel od doručení písemné žádosti, se cestou zastavil pomodlit u kamene z původního hrobu Jana Pavla II., který je umístěn v Kalwarii Zebrzydowské na předměstí Krakova. Při modlitbě pozval bl. Jana Pavla II., aby přijal pozvání do jejich chrámu, k nám do Brna. Vnitřně pocítil, že on toto pozvání přijal. Jakoby slyšel jeho „přijdu.“

Když dlouhou dobu nepřicházela z Polska žádná odpověď, bratři si mysleli, že žádost nebude vyslyšena. Tento kněz však říkal: „Ale vždyť mi to slíbil.“ Jedna řádová sestra mu poradila, aby žádost zaurgoval. On tak učinil a my všichni jsme mohli v květnu slavit a přivítat ostatky bl. Jana Pavla II. u nás v Brně. Příští rok to již bude také pětileté výročí.

„Modlitba není prosba o to či ono, nýbrž příměluva Ježíše Krista, který ukazuje Otci svoje rány.“ (svatý otec František)

- Velikonoce a naděje - vstal a žije! Věřit, že jsme vzkříšeni to je vlastnění budoucího dobra. Není to ještě jistota. Díky za sv. Tomáše, protože víra se prohlubuje s nevěřícími. Každá mše svatá má být jako první a poslední.

Jaro je triumfální návrat života, je posvátným pramenem, z něhož se rodí květy církve působením Ducha Svatého.

- Buď svící, která svítí na cestě k druhým, a nelituj, když z ní bude ubývat. Kristus ti dá víc.

- Můj domov ukazuje, jestli vůbec bdím nad láskou svého srdce. Křesťan je ten, kdo v sobě nechává dýchat Boží život. Láska se pozná také tím, že je diskretní (připomínky toho, co jsme prožili s tím druhým). Prostor, ve kterém žiji, ukazuje na mého Pána, způsob ticha tvaruje moje

obydli.

- Ve slově „více“ je všechna krása i hrůza. Bůh dal člověku svobodu a je hrozné, kam se člověk poděl. Globální sexuální revoluce je ztráta svobody ve jménu svobody.

„Dej nám milost stydět se za to, co jsme ze sebe udělali, stydět se za sebe. Pane, pamatuj na nás.“

- Eucharistie a Panna Maria sdílí stejný osud - obojí je znevažováno. Ne každý, kdo přijímá Eucharistii, věří, že přijímá Ježíše Krista. Panna Maria a Eucharistie na sobě vřele lpí a proto je pochopitelné, že kde mizí víra v Pannu Marii, mizí i víra v Eucharistii.

- Předpokladem pro svornost a jednotu je modlitba. Modlitba - svornost - Duch Svätý.

Drazí farníci, napsala jsem jen střípek toho, čím vším se na setkání vdov s o. biskupem Posádem obohacujeme. Děkuji všem, kteří nám jsou nápomocní, hlavně modlitbou. Také my na všechny pamatujeme.

Jana Suchánková

Farní tábor 2017

aneb Plavba Jitřního poutníka

Vypluli jsme do neznáma,
čekala nás chladná rána.

Na nástupu se sejdeme,
plachtu k nebi vytáhneme.

Všichni souhlasili s dobrodružným plánem,
doplout až na konec světa za Aslanem.
Sedm lordů v dalekých končinách hledáme,
i přes všechny nesnáze, my se nikdy nevzdáme.

Dryády, Fauni, Myšky,
Měďové, Želvy a Lišky.

Pět statečných týmů, Narnijští vyvolení,
čelili jednu noc pirátskému přepadení.

Společně jsme se ubránit zvládli
a šťastně pak do spacáků padli.

Ze zajetí jsme krále Kaspiana vysvobodili,
večerní mši jsme den jako vždy zakončili.
Nakonec do Nejzazšího moře loď doplula,

s Aslanem se tu naše posádka setkala.

S Lucinkou, Edmundem a Eustácem jsme se
rozloučili,
našimi věrnými společníky na cestě po Narnii.

A večer, když venku zavládlo přitímí,
zamířil každý tým do svého tee-pee.

Poslední noc nám dovolili hlavní vedoucí,
spát pod širým nebem a pozorovat hvězdy padající.

Na celý tábor bylo potřeba hodně síly,
nabrat ji byla možnost v kuchyni Markéty a Míly.
Naši skvělí vedoucí spoustu zábavných her měli,
i turnaj v přehazované pro nás všechny udělali.
Janě, Pavlovi a o. Janovi největší díky náležejí,
neboť není jednoduché se vypořádat s dnešní
mládeží.

Za všechno vám všem úžasným vedoucím za
celou posádku Jitřního poutníka děkuji, jen díky
vám jsme mohli strávit týden prázdnin na
úžasném táboře, který se letos opravdu vydařil.

Emma K.

Opět po prázdninách

Byla středa 20. září a na faře se měli sejít
organizátoři křesťanského festivalu, který
bude v Řečkovících opět příští rok. Při
tomto setkání probíhá v kostele tichá
adorace za organizaci festivalu.

Tentokrát to bylo trochu jinak. V Brně na
Moravském náměstí bylo odpoledne církevních škol. Od 19 do 20.30 zde měla
chvály křesťanská skupina eSPé ze Slovenska, se kterou se měli ostatní domlouvat o případné účasti. Jeli jsme tam po mši. Když jsme zaparkovali, volal mi David, že je vše o hodinu posunuto. Ale já jsem napsala více lidem, že je adorace už ve 21. hodin! Děkala jsem si starosti. Co teď? „Pane, pomoz mi, vše Ti svěřuji.“

Zavolala jsem Janě, že mě pustí do kostela v tuto dobu a že ostatní přijdou, až chvály skončí, i s otcem Janem, který vystaví Pána Ježíše. Ale nějak mně to nedalo a poslala jsem zprávu Gustovi, který byl na

dětské mši. On, že nemůže přijít. Tak alespoň bude otevřený kostel.

Odjela jsem dřív a cestou mi volal Gusta, že tam přeče jenom přijde. Sláva, bude to i s Pánem Ježíšem. Jana mě vyvedla z omylu. Není tu klíč od svatostánku. Tak nic, s tím ani Gusta nic nepořídí.

Odemkl hlavní vchod pro ty, kdo by případně došli. Při tiché modlitbě mně svítil telefon, hovor jsem nevzala, nechtěla jsem volat v kostele, ale napsala, že se omlouvám, že adorace bude možná později.

Prvním autem přijel otec Jan a vystavil eucharistii. Potom se někdo dobýval sakristií, byli to ostatní, kteří po něm přijeli. Jen jsem zaslechla, že nás hledali a nemohli se tam dostat. Společně odešli na faru. Bylo mně to divné, a tak jsem se šla podívat, jestli je otevřený hlavní vchod. Odemčené bylo, ale petlice na dveřích byla zastrčená. Gusta se chytl za hlavu a říká: „Tak jsme tu byli pěkně v tichu a nikdo nás nerušil.“ Po čase také odešel.

Zůstala jsem sama před Pánem. V tichosti před Láskou jsem ve svém nitru vnímala slovo: „Neznepokojuj se!“

Zůstala jsem před Ním v úžasu celý zbytek večera. Boží smýšlení je někdy jiné, než naše lidské.

Po domlouvání na faře, všichni přišli do kostela a otec Jan nám s Pánem Ježíšem pozhnal.

Omlouvám se těm, kteří přišli na adoraci do kostela a nedostali se tam.

Také zvu případné zájemce na další tichou adoraci za organizaci našeho křesťanského festivalu i za novou evangelizaci. Bude ve středu 4. 10. od 20 hodin v kostele.

Míla B.

Z farní knihovny

Když si zapůjčíte knihu Jaroslava Šebka *Za Boha, národ, pořádek*, tak ta vás zavede do období mezi světovými válkami, kdy v tehdejší Československu v prostředí českého a německého katolicismu sílily nacionalistické a antidemokratické tendence, a možná si jako já vzpomenete, alespoň ti starší, jak jsme ve škole v první hodině dějepisu na první list sešitu psali krasopisně *Historia magistra vitae*.

Na něco podobného si určitě vzpomněl i autor knihy pan Šebek, protože na její závěr napsal: *Jsem přesvědčen, že diskuse o krizi demokracie i hledání jejího řešení je navýsost aktuální, protože i dnes mohou falešní proroci a populisté hlásat východiska z problémů, která mohou znamenat omezení prostoru svobody i názorové plurality. Utváření těchto tendencí se může dít, stejně jako v době mezi světovými válkami, i za použití konzervativně orientované náboženské rétoriky.*

Já bych k tomu jen dodal, že demokracie je silná právě ve své zdánlivé slabosti.

Honza V.

Nevyžádané rady mládeži (Marek Vácha)

Milí mladí lidé. Moc se omlouvám. Tahle knížka je tak trochu kulometná palba. Nebo spíš kobercový nálet. ... Píší slova, střílím je na stránky a na zem padá déšť prázdných patron. ... Kniha je spíš surovým železem k tavení a třibení. Nejsem majitelem konečné pravdy a nečiním si nárok, že to tak je. ... Jsí pozván ke svatosti, k ničemu menšímu... Máš svoje vlastní cestu, tak po ní jdi... Chci v tobě zapálit oheň, a jak moc si přeji, aby už vzplanul. ... Přál bych si, aby chlapci objevili svoje mužství a dívky svou něžnost a nechali je vytrysknout, aby neztratili ani vteřinu. Copak je ideálem veškeré mystiky křes-

ťanství chlapec bledý jako mořská houba, bez molekuly testosteronu, bez svalů a naprosto apatický? ... Přál bych si, aby muži byli znovu divocí, rytířští a s vůlí, aby se dívky nebály být krásné, aby se neostýchaly být provokativní, aby nechaly svou vnitřní krásu vyniknout v té vnější.

Copak nevíte, že vaším nejnvtířnějším zadáním je, abyste byly krásné a provokativní a tvořivé, a chlapci, copak nevíte, že vaším zadáním je umět se porvat a zvítězit? Chci to říct nahlas, to nejsou hříchy, naopak, to je váš úkol a hřích je, když takoví nejste, když den za dnem vidím, jak k přijímání přichází průvod vyhaslých odsouzenců, průvod mrtvých očí. K přijímání neběží neukázněné stádo divokých koní, ale defilé hubených intelektuálů, defilé zkrocených, ukázněných, umrtvených, poslušných duší, které se stydí za svá těla, defilé dívek, které nechtějí provokovat, dívek bez elektřiny, dívek bez pohledů, dívek, které nejsou při chuti a nikdy nebyly a považovaly by to za těžký hřích. Dívky a chlapci žijící své vlašné životy bez výkyvů, ani příliš studení, ani příliš horcí, bez odvahy k hříchu a bez odvahy k ctnosti...

Kniha je věrná svému názvu a obsahuje především rady pro život, surové železo zkušeností tavených vlastním životem a vlastním poznáním. Je to pozvání k odvaze, k životu, k putování s plachetnicí daleko na oceán, ne jen k projížďce na rybníku. Oceán samozřejmě znamená nekonečno, tedy věčnost (která neznamená budoucno, nýbrž neviditelnost, jak říká P. Kabrda) a blízký – co nejbližší vztah s Bohem. Je to pozvání k životu, a to k životu v plnosti (nebo také se někdy překládá v hojnosti) viz Jan 10,10.

Ty sám máš odpovědnost za každé svoje slovo a každý svůj čin, máš prsten, kterým

se pečeti smlouvy a máš nejlepší šaty – tak si je laskavě na sebe vezmi a ujmí se hospodářství.

Marek Orko Vácha střílí svoje slova na stránky a do srdcí čtenářů a trefuje se přesně. Hříchem může být i nedostatek vykonaného dobra, nerozvinutí mých originálních darů, hříven a nadání, hodiny, dny a roky promarněného času.

Moc bych si přál, aby váš život nebyl prožit marně, abyste uskutečnili pozvání ke svatosti. Nic menšího nebrat! Čas je zlato, jdi do toho vůlí a porvi se o něj.

Nauč se na sobě pracovat, nauč se sebezápory, nejen v pátek a v postní době. Necvičíš, nemáš. Nestuduješ, nevíš. Neovládáš se, nedáš to. Bylo by iluzí myslet si, že důležité životní chvíle zvládneš bez přípravy, z voleje. Ty věci je potřeba mít připravené předem, je potřeba být na sebe ostrý, nutit se do věcí, nepříjemné napřed, příjemné potom, cílem života není štěstí (v konvenčním smyslu). Nejde o to, být dokonalý ve smyslu bezchybnosti a raději neudělat ani krok, aby nebyl špatný. Je potřeba se vydat na cestu. Objevit svoje obdarování a nechat svoji slávu zazářit navenek. Hledat svoji cestu ve víře a v modlitbě. Hledat, co mě oslovuje, co sytí moji duši. Osekávat ze života i hezké a dobré věci, pro věci hezčí a lepší. Bojovat. Milovat. Modlit se. Pojdme na to.

-maš-

Gustovo okénko

Zabezpečená adorace

Došla mi SMS zpráva, že se večer v kostele koná adorace za požehnání pro další ročník křesťanského festivalu v naší farnosti. V podvečer jsem byl dotázán, zdali přijdu. Bylo to poněkud narychlo, ale vše jsem časově skloubil, a tak jsem byl téměř na minutu v našem chrámu. Jako obyčej-

ně jsem vzal klíčky, otevřel zadní vchod a klekl si do lavice. Byli jsme tu tři - Míla, já a Pán. Krásné ticho, jen sem tam se mi zdálo, že někdo zavadil o kliku, nebo projíždějící auto rozechvělo vrata? V duchu jsem si říkal, že je to nádhera a vůbec nevadí, že je nás tu tak málo. Pak se zvedla Míla a ptá se: „Je určitě otevřený kostel?“ Šla se přesvědčit, nebyl. Odemknuto bylo, ale petlice se zázračně vrátila do polohy

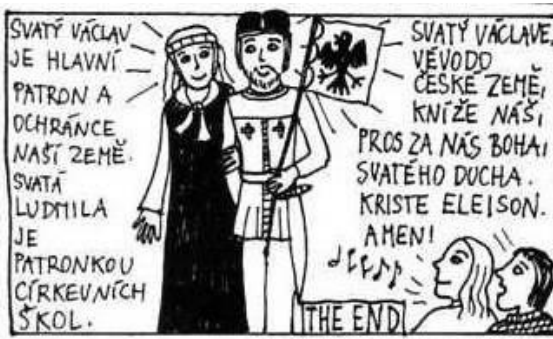
NEPUSTÍM NIKOHO :-). Možná, že nahoře zvažili, že po celodenním shonu potřebuji k adoraci naprosto komorní prostředí☺. Ale já vím bezpečně, že jsem otevřel dveře a nakoukl před kostel... I přesto se omlouvám všem, kdo se snad na adoraci 20. září nedostali a prosím vás pro příště - věřte slovům Písma: Tlučte a bude vám otevřeno.

A.D.

Koutek pro děti

O SVATÉM VÁCLAVOVI (a svaté Ludmile)

A je to tady...

...léto skončilo a po prázdninové odmlce, kdy jste si mohli trochu odpočinout i od našich informací a věnovat se rodinám, svým zájmům a duchovnu, se vracíme s našimi „přízemními“ zprávami z ekonomiky farnosti.

Na rozjezd jen několik informací ohledně oprav a investic. Byla provedena oprava klempířských prvků na kostele. Vrcholí příprava zateplení stropu kostela a oratoře. Nad ní se navíc vybuduje malý sklad, aby se například Boží hrob nebo Betlém nemusely nosit až z fary. Do listopadu máme také příslibenu instalaci zádveří do vstupu fary. V současnosti také probíhá testování ozvučení kůru, podle jehož výsledku se dále rozhodne, zda a jakým způsobem ho trvale instalovat.

Na neděli 24. září také připadla každoroční sbírka, ze které se hradí významná část povinného odvodu farnosti na úhradu potřeb brněnské diecéze. Tuto neděli se podařilo vybrat 22 394,- Kč, což představuje 13,76 % z letošních předepsaných 162 772,- Kč. Díky všem za štědrost.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

1.10.	Ne	26. neděle v mezidobí	7:15 za farní společenství 8:30 za živou a zemřelou rodinu Tomáškovu a Přerovskou 10:00 za † Stanislava Pijáka a živou a zemřelou rodinu Pijákovu
2.10.	Po		18:00 za maminku
4.10.	St	<i>sv. František z Assisi</i>	18:00 za živou a zemřelou rodinu Handlarovu, Širůčkovu a Stanislavu Novotnou
5.10.	Čt	<i>sv. Faustyna Kowalská</i>	7:00 za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
6.10.	Pá		18:00 za zemřelého P. Jaroslava Hudce a duše v očističi
7.10.	So	<i>P. Maria Růžencová</i>	7:00 na úmysl dárce
8.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7:15 na poděkování za dar života s prosbou o ochranu, zdraví a požehnání pro dceru a její rodinu 8:30 za zemřelého Jiřího Milara a živou rodinu 10:00 za farní společenství
9.10.	Po		18:00 za zemřelou manželku a živou a zemřelou rodinu
11.10.	St		18:00 za nemocnou kamarádku Josefu
12.10.	Čt		7:00 za zemřelého syna, manžela a oboje rodiče
13.10.	Pá		18:00 za rodinu Mandákovu, Lesniakovu a Kalusovu
14.10.	So		7:00 na úmysly dárců
15.10.	Ne	28. neděle v mezidobí Slavnost posvěcení kostela	7:15 za zemřelou Boženu Michelovou a živou rodinu 8:30 za zemřelou Marii Krejčířikovu a živou a zemřelou rodinu 10:00 za farní společenství
16.10.	Po		18:00 na poděkování za dar života a za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
18.10.	St	<i>sv. Lukáš</i>	18:00 za dary Ducha Svatého pro syna Petra a za živou a zemřelou rodinu
19.10.	Čt		7:00 na úmysl dárce
20.10.	Pá		18:00 za zemřelé prarodiče, rodiče, manžela a sestru Zdenu za zemřelé rodiče Menšíkovy a Lasovské
21.10.	So		7:00 za nemocné
22.10.	Ne	29. neděle v mezidobí Misijní neděle	7:15 za farní společenství 8:30 za zemřelé rodiče Kubicovy a živou rodinu 10:00 za nevěřící sousedy
23.10.	Po		18:00 za zemřelou Marii Hořínkovou a Františku Navrátilovou
25.10.	St		18:00 za Boží požehnání pro nastávající maminku a její dítě
26.10.	Čt		7:00 na úmysl dárce
27.10.	Pá		18:00 na poděkování za dar života na poděkování a za živou a zemřelou rodinu Kvitovu a Podluckou
28.10.	So		7:00 za zemřelé

29.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7:15 za farní společenství 8:30 na úmysl dárce 10:00 na poděkování
30.10.	Po		18:00 za živou a zemřelou rodinu Hrbkovu a Nohelovu
1.11.	St	Slavnost všech svatých	7:00 na poděkování za dar života 18:00 za Miroslava a Pavlu Ošťádalovy
2.11.	Čt	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:00 za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti 18:00 za zemřelé 20:00 na úmysl papeže
3.11.	Pá	Adorační den farnosti	18:00 za manžela Vlastíka a živou rodinu za živou a zemřelou rodinu Součkovu
4.11.	So	<i>sv. Karel Boromejský</i>	7:00 za zemřelého manžela, rodiče z obou stran a živou rodinu
5.11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7:15 na úmysl dárce 8:30 za zemřelé rodiče, manžela a vnučku Lucinku a požehnání pro celou rodinu 10:00 za farní společenství
6.11.	Po		18:00 za vnučku Klárku a její rodiče
8.11.	St		18:00 za zemřelou Alžbětu Siegelovou a rodinu
9.11.	Čt		7:00 za zemřelé rodiče a prarodiče Zelinkovy a Tomancovy
10.11.	Pá		18:00 na úmysl dárce
11.11.	So	<i>sv. Martin</i>	7:00 na úmysly dárců
12.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7:15 za farní společenství 8:30 za nemocné (s udělováním svátosti pomazání nemocných) 10:00 na poděkování za dar křtu a zemřelé kmotry za zemřelé rodiče, živou a zemřelou rodinu a na poděkování s prosbou o další pomoc
13.11.	Po	<i>sv. Anežka Česká</i>	18:00 za Antonína Petru a rodinu
15.11.	St		18:00 za živou a zemřelou rodinu Audovu
16.11.	Čt		7:00 na poděkování s prosbou o dar zdraví a za zemřelého manžela
17.11.	Pá		18:00 za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
18.11.	So		7:00 za Jaroslava a Jiřinu Heřmánkovy
19.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7:15 za zemřelého P. Josefa Dancingera (40. výročí) 8:30 za farní společenství 10:00 za zemřelé rodiče, prarodiče, manžela Jana a živou rodinu
20.11.	Po		18:00 za zemřelou Marii a Josefa Konečných a živou rodinu
22.11.	St	<i>sv. Cecilie</i>	18:00 za zemřelého manžela a živou rodinu
23.11.	Čt		7:00 za živou a zemřelou rodinu Novákovu a Buchtovu
24.11.	Pá		18:00 na poděkování za dar manželství a života s prosbou za naši rodinu za Boží ochranu celé rodiny
25.11.	So		7:00 za zemřelé
26.11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:15 za zemřelého manžela, obě rodiny a zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu 8:30 za farní společenství 10:00 za živou a zemřelou rodinu Matalovu a Kadlecovu
27.11.	Po		18:00 na poděkování
29.11.	St		18:00 za živou a zemřelou rodinu Kupskou a Richterovu
30.11.	Čt	<i>sv. Ondřej</i>	7:00 na úmysl dárce
1.12.	Pá		18:00 za rodinu Tlustošovu, Oplatkovu a Šimáčkovu za děti a vnučku a živou a zemřelou rodinu Trbolovu
2.12.	So		7:00 na úmysl dárce
3.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15 za P. Karla Hrazdila 8:30 za zemřelou Marii Poděbradskou 10:00 za farní společenství

**Srdečný dík za všechny vaše příspěvky.
Uzávěrka adventního čísla bude 24. 11. 2017.**